

Cancer : toate tratamentele naturale (dosar special tradus din limba franceză)

- 1 . Cancerul : o abordare optimistă – "Insula unde oamenii uită să moară"
2. Cei trei piloni anti-cancer.
3. Micronutriția anti-cancer.
4. Importanța vitală a echilibrului hormonal.
5. Analiza cancerului de prostată.
6. Cancerul de prostată trebuie neapărat operat ?
7. Metastaze : soluții naturale pentru încetinirea procesului de formare.
8. Cancerul de col uterin : o ciupercă mai eficientă decât vaccinul.
9. De ce screening-ul pentru cancerul de sân este o greșeală ?
10. Cancerul pancreatic : descoperirea care a readus speranța.

1. Cancerul o abordare optimistă

Cancerul este o boală înfricoșătoare. Numai pronunțarea numelui te îngrozește și te poate îmbolnăvi. Iar unul dintre motivele pentru care este o boală atât de temută este acela că omoară aproximativ 8 milioane de oameni, din întreaga lume, în fiecare an.

În momentul de față a devenit o afecțiune atât de gravă, la nivelul întregii planete, încât efectele sale

devastatoare le depășesc pe cele ale virusului HIV (SIDA) și ale malariei, combinate.

În majoritatea țărilor dezvoltate, cancerul este a doua cauză de deces după bolile cardiovasculare . Se estimează că până în 2030 , când vom ajunge undeva la 9 miliarde de locuitori pe Pământ, numărul deceselor de cancer , pe an , să crească la 15 milioane.

Datorită acestor cifre înspăimântătoare pentru majoritatea dintre noi cuvântul cancer este sinonim cu o moarte sigură. Dar acest lucru este total greșit pentru că nimic nu este inevitabil iar cancerul se poate trata și vindeca.

În acest dosar special, care a apărut și în New York Times, vom analiza cele 101 lucruri pe care putem să le facem pentru a evita și a preveni cancerul.

Insula unde oamenii uită să moară

În anul 2012 ziarul New York Times publică un articol excelent intitulat ["The Island Where People Forget To Die"](#) .

Povestea începe cu veteranul de război, grec, Stamatis Moraitis care în 1943 se mută în Statele Unite ale Americii pentru a-și trata o rană căpătată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. După mai mulți ani , timp în care se mută în Florida și adoptă stilul de viață american, chiar când toate îi mergeau perfect, având o familie frumoasă cu o casă mare și 3 copii, la 62 de ani află că are cancer pulmonar.

Verdictul i-a fost confirmat de nouă doctori care i-au estimat undeva la 9 luni de trăit.

Deși își dorea să rămână alături de copiii săi, datorită costurilor foarte mari legate de înmormântare , se hotărăște să se întoarcă, împreună cu soția sa , pe insula natală Icaria din Marea Egee unde să fie îngropat alături de strămoșii săi.

În primele zile , după întoarcere, și-a petrecut timpul mai mult în pat îngrijit fiind de mama și de soția lui. Apoi s-a reconectat cu credința pe care o uitase și a început, în fiecare duminică, să meargă la biserica ortodoxa, din vârful dealului, unde bunicul său fusese preot.

Când prietenii săi din copilărie au aflat că s-a întors pe insulă au început să-l viziteze aproape zilnic. Petreceau împreună ore minunate, cu discuții interminabile, în timpul cărora consumau și una sau două sticle de vin local . " Acum pot muri fericit " se

gândea Stamatis.

În lunile următoare s-a întâmplat ceva ciudat și el a început să se simtă din ce în ce mai bine. Într-o zi , pentru că se simțea excelent, s-a apucat să planteze niște legume în grădină. Se gândea că oricum n-o să apuce să le consume dar măcar să se bucure de soare și de aerul curat al mării. Plus că soția lui ar fi beneficiat de legume proaspepte după moartea sa. Un gest dezinteresat care i-a făcut foarte mult bine sufletului.

După aproximativ 6 luni fiind încă în viață și în deplină putere s-a apucat să-și mărească grădină și să se apuce lucrat podgoriile familiei.

Și-a creat o rutină liniștită și sănătosă, pe insula, sculându-se atunci când simțea că este momentul , apoi lucra în podgorie până după-masa , mâncă și se culca câteva ore. Seara se ducea la taverna locală unde stătea și juca domino cu prietenii până la miezul nopții.

Anii au trecut și sănătatea a devenit din ce în ce mai bună.

Simțindu-se în putere a construit câteva camere în plus, la casa veche a părinților, pentru ca copiii lui să aibă unde să stea când vin să-l viziteze și și-a dezvoltat podgoria ajungând să producă 1500 de litri de vin pe an.

La data când a fost scris articolul, după 35 de ani de la această poveste, Stamatis conform documentelor oficiale avea 97 de ani deși el susținea că are 102.

Fără niciun fel de tratament, fără chimioterapie, fără medicamente el s-a vindecat de cancer.

Tot ce a făcut a fost să se întoarcă acasă pe insula Icaria.

Cât de reprezentativ este acest exemplu ?

Cazul lui Stamatis Moraitis a fost urmărit de o echipă de oameni de știință care timp de zece ani s-au ocupat cu studierea locurilor de pe pământ unde oamenii trăiesc cel mai mult.

Ei au identificat mai multe zone în care oamenii trăiau în medie peste 100 de ani : valea Vilcabamba din Ecuador, provincia Nuoro din Sardinia (cei mai mulți bărbați cu vârste peste 100 de ani) , insula Okinawa (cea mai bătrână femeie din lume) , valea Hunza din nordul Pakistanului, republica autonomă Abhazia.

În peninsula Nicoya, din Costa Rica, au descoperit

o populație de 100.000 de metiști care aveau o rată a mortalității mult mai mică decât cea normală la 50 de ani.

Într-un oraș din California , Loma Linda, există o comunitate de adventiști de ziua a șaptea care au speranța de viață cu 10 ani mai mare decât media locuitorilor din Statele Unite ale Americii.

Munca a fost foarte mult îngreunată deoarece majoritatea locuitorilor nu-și cunoșteau vârsta reală iar odată cu reputația câștigată de anumite zone, pentru longevitatea locuitorilor, au început să apară din ce în ce mai multe povești false, pentru a atrage turiști.

Demograful belgian Michel Poulain , într-un studiu realizat la Universitatea din Atena, a descoperit că pe insula Icaria locuitorii ajung la vârsta de 90 de ani cu o probabilitate de două ori și jumătatea decât în America. În special , bărbații au de patru ori mai multe șanse de a ajunge la 90 de ani mai des decât omologii lor americani și au , în general, o stare de sănătate mult mai bună.

Mai mult decât atât, ei trăiau cu 8-10 ani mai mult înainte ca organismul să le cedeze în urma unui cancer sau a unei boli cardiovasculare.

Depresia și demența i-a atins, la fel, într-un procent mult mai mic pe locuitorii insulei Icaria.

În America peste jumătate dintre americanii de 85 de ani sau mai mult suferă de o formă de Alzheimer în comparație cu cei de pe insula Icaria care sunt afectați de 4 ori mai rar. Ei reușesc să se păstreze lucizi până la sfârșitul vieții.

Care este secretul ?

Potrivit doctorului Ilias Leriadis , care trăiește și se ocupă de locuitorii din Icaria, sănătatea lor excelentă se datorează modului lor de viață și a bunelor relații sociale existente între locuitori. Oamenii care trăiesc în comunități duc o viață mult mai lungă și mai fericită.

Pe insulă nimeni nu este interesat de cât este ceasul, noțiunea timpului nu există , iar banii nu reprezintă o valoare primordială.

Totul se face împreună, de la muncă până la

petreceri. Totul se împarte.

Definiția perfectă a locului, cum spune dr. Leridias : "It's not a "me" place. It's a "us" place." adică ceea ce încearcă toate cărțile spirituale să ne explice că nu este vorba despre "eu,, ci despre "noi" și în momentul în care lăsăm ego-ul la o parte începe vindecarea.

Pe lângă aceste lucruri ei consumă , la sfârșitul zilei, un ceai special , " ceai din munți" făcut din ierburi uscate care cresc pe insulă : oregano, salvie, mentă sălbatică, rozmarin și o băutură făcută din frunze de pădărie fierte și puțină lămâie.

Locuitorii insulei cred că consumă doar o băutură plăcută dar de fapt este un medicament natural deosebit.

Dr. Ioanna Chinou , profesor la Facultatea de de Farmacie din cadrul Universității din Atena , este unul dintre cei mai buni experți europeni în domeniul produselor naturale și a proprietăților bioactive ale ierburilor. Ea confirmă că majoritatea plantelor care se găsesc pe insulă, și din care locuitorii fac ceai, au proprietăți terapeutice incredibile : menta sălbatică este eficientă împotriva tulburărilor gastro-intestinale dar și a gingivitei, rozmarinul este folosit ca remediu pentru gută, pelinul dulce îmbunătățește circulația sângelui.

După ce a testat 7 dintre cele mai utilizate ierburi de pe insulă, Dr. Ioanna Chinou a observat că toate conțineau cantități mari de polifenoli cu puternice proprietăți antioxidante. Majoritate plantelor aveau și proprietăți ușor diuretice. Deoarece medicii folosesc frecvent medicamente diuretice pentru a trata hipertensiunea arterială , probabil că prin consumul de ceai seara locuitorii insulei Icaria și-au redus ușor tensiunea arterială pentru întreaga viață.

La fel, mierea este folosită ca tratament pentru aproape orice. Au pe insulă diferite tipuri de miere care nu se găsesc nicăeri în lume. Se utilizează pentru tratarea rănilor , mahmurelii sau a gripei. Bătrânii își încep ziua cu o linguriță de miere pe care o iau ca medicament.

